

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/61/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215010045
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3215010045.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému S. A., nar. XX.X.XXXX v C. nad C., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm.c) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 8.4.2015, sp. zn. 5T/9/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.6.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného S. A. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5T/9/2015 zo dňa 8.4.2015 bol obžalovaný S. A. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm.c) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 10.01.2015 o 17.00 hod. v byte na ul. S. č. XXX/X v C. nad C. pod vplyvom alkoholu a psychotropnej látky pervitínu vulgárne nadával svojej matke, poškodenej A. A., so slovami, "mám ťa teraz ujebať?" ju sotil na posteľ, zakryl jej rukami ústa, aby nemohla kričať a po tom, ako sa jej podarilo vyšmyknúť, ju dobehol, zhodil ju na zem a začal ju na podlahe miestnosti kuchyne škrtiť oboma rukami a povedal jej: "ty piča prijebaná mám ťa teraz zajebať?" a v agresívnom konaní prestal až po tom, ako sa poškodenej podarilo z bytu ujsť.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný S. A.. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na skutočnosť, že svedkyňa a poškodená A. A. svojou výpoveďou v prípravnom konaní síce usvedčovala obžalovaného zo spáchania skutku, avšak na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď zmenila a poprela, že by sa jej obžalovaný vyhrážal zabitím. Po príchode domov, keď našla rozhádzaný byt a rozbitý stôl, začala kričať. Z toho dôvodu jej obžalovaný chytil ústa, aby nekričala. Následne zavolała políciu, aby obžalovaného odviekli preč. V prípravnom konaní jej pri spisovaní zápisnice vyšetrovateľ radil ako má vypovedať. Navyše mala požitú tabletku Neurol, ktoré znižovali jej rozpoznávaciu schopnosť. Keď bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, potvrdila, že obžalovaný jej len nadával. Uvedené skutočnosti súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní nezohľadnil a zostali bez povšimnutia. Z uvedených dôvodov žiadal, aby bol spod obžaloby oslobodený a prepustený na slobodu.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril aj prokurátor, ktorý považuje rozsudok súdu prvého stupňa za správny a zákonný. Okresný súd sa vo svojom rozhodnutí dostatočne vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a podrobne v ňom rozviedol i dôkazy, o ktoré svoje rozhodnutie oprel,

rozviedol i právne úvahy, ktorými sa pri hodnotení dôkazov spravoval. V zásade súd správne neuveril výpovedi poškodenej z hlavného pojednávania z dôvodov uvedených v rozsudku a za vierohodnú považoval jej výpoveď z prípravného konania. Správne teda ustálil skutkový stav, tento správne aj po právnej stránke vyhodnotil a obžalovanému uložil zodpovedajúci zákonný trest. Preto prokurátor považoval odvolanie obžalovaného za absolútne nedôvodné a navrhol ho podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obhajca a obžalovaný navrhli doplniť dokazovanie vykonaním konfrontácie medzi obžalovaným a poškodenou za účelom ozrejmienia konkrétneho priebehu skutku.

Prokurátorka takýto návrh navrhla zamietnuť, pretože ho nepovažovala za potrebný pre rozhodnutie. V konečnom návrhu uviedla, že rozsudok okresného súdu považuje za správny a zákonný a odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné, toto navrhla zamietnuť podľa § 319 Tr.por.

Obhajca opakovane poukázal na zmenenú výpoveď poškodenej, čo okresný súd nevzal do úvahy, pričom obžalovaný od počiatku popiera konanie, ktoré sa mu kladie za vinu. Podľa názoru obhajoby poškodená trpí duševnou chorobou, čo tiež malo byť skúmané. Navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Obžalovaný uviedol, že mu je ľúto, že mame nadával a v ďalšom sa pridržiaval slov svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z podnetu podaného odvolania obžalovaným krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v celom rozsahu, nezistiac pritom chyby odôvodňujúce podanie dovolania a odvolaním nevytýkané a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd uvádza, že okresný súd vykonal v predmetnej trestnej veci na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne a poškodenej A. A., prečítal jej výpovede z prípravného konania z dôvodu rozporov vo výpovediach svedkyne, prečítal výpovede svedka S. Z., oboznámil listinné dôkazy a prečítal znalecký posudok, pričom vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku a na základe vykonaného dokazovania vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr.por. Odvolací súd starostlivo preskúmajúc výrok o vine pritom nezistil v konaní chyby, ktoré by mohli mať vplyv na riadne objasnenie veci a zistenie, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný S. A.. Ten je usvedčovaný výpoveďou poškodenej z prípravného konania, ale aj výpoveďou svedka S. Z.. Aj keď poškodená na hlavnom pojednávaní zmenila svoju výpoveď oproti prípravnému konaniu a popísala priebeh skutku inak, súd prvého stupňa sa týmito rozdielnymi výpoveďami zaoberal a správne vyhodnotil v kontexte ďalších dôkazov (najmä výpovede svedka S. Z.) ako pravdivú jej výpoveď z prípravného konania a podrobne odôvodnil, prečo ako nevierohodnú vyhodnotil výpoveď poškodenej z hlavného pojednávania. Vzhľadom na zmenu výpovede poškodenej pred súdom považoval odvolací súd za nadbytočný návrh obhajoby na vykonanie konfrontácie medzi obžalovaným a poškodenou, preto tento návrh zamietol. Napokon tvrdenie obhajoby, že poškodená trpí duševnou chorobou, je ničím nepodloženým tvrdením a z konania, resp. žiadneho dôkazu nevyplývala potreba vyšetrenia jej duševného stavu. Aj odvolací súd sa potom stotožnil s vyhodnotením dôkazov súdom prvého stupňa, pričom z hľadiska dôvodov odvolania uvádza, že podstatnými skutočnosťami namietanými v odvolaní sa zaoberal už okresný súd a tomto smere v plnej miere odkazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku. Ani krajský súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku a spáchal ho obžalovaný.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného, v tomto smere súd prvého stupňa taktiež postupoval v súlade so zákonom, keď konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin nebezpečného

vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Obžalovaný svojím konaním poškodil záujem spoločnosti na ochrane práv iných, najmä ich zdravia, pričom išlo o konanie úmyselné, nakoľko z charakteru útoku obžalovaného, opakované vyhrážanie sa použitím vulgarizmov a za požitia fyzického útoku - škrtením poškodenej, je zrejmé, že obžalovaný vedel, že týmto spôsobom môže spôsobiť ujmu na právach poškodenej a chcel tak konať, čiže konal v priamom úmysle. Obžalovaný nepochybne naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu.

Napokon tiež pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že bol šesťkrát súdne trestaný, pričom vo všetkých prípadoch bol priamo vo výkone trestu, z toho jedenkrát bol podmienične odsúdený a následne došlo k nariadeniu výkonu trestu a zároveň bol v prvých troch prípadoch podmienične prepustený z výkonu trestu a v skúšobnej dobe sa vždy osvedčil. Posledné tri odsúdenia boli rozsudkami Okresného súdu Bánovce nad Bebravou a to sp.zn. 2T/59/2009, sp.zn. 2T/20/2010 a sp.zn. 2T/58/2012, pričom mu boli uložené tresty 2 roky a štyri mesiace rozsudkom 2T/20/2010 ako súhrnný trest k rozsudku 2T/59/2009 a rozsudkom 2T/58/2012 jeden rok nepodmienične. Obžalovaný bol odsúdený za prečiny výtržníctva, porušovania domovej slobody, nebezpečného vyhrážania, a to aj voči tej istej poškodenej - vlastnej matke. U obžalovaného bola zistená jedna príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr.zák. a žiadna poľahčujúca okolnosť. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel aj odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienične je trestom zákonným, primeraným a bude ním splnený účel v zmysle § 34 ods.1Tr. zák. Pritom je nutné skonštatovať, že ani predchádzajúce odsúdenia a výkony trestov nemali na obžalovaného dostatočný prevýchovný účinok. Napokon správne bol obžalovaný na výkon uloženého trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu už bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.